7 Cmo 293/2013-781

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Maiové a soudkyň JUDr. Magdaleny Vinklerové a JUDr. Lenky Dopitové ve věci žalobce **UNIGEO a.s.,** se sídlem 720 00 Ostrava, Místecká 329/258, IČ 45192260, zastoupeného Mgr. Pavlem Pěnkavou, advokátem, se sídlem v Ostravě-Hrabové, Místecká 329/258, PSČ 720 00, proti žalovanému **MVM EKO s.r.o. „v likvidaci“,** se sídlem 756 61 Rožnov pod Radhoštěm, Pivovarská 29, IČ 25392506, zastoupenému Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem, se sídlem ve Fr dku-Místku, Svatoplukova 1209, PSČ 738 01, o 1.090.125 Kč s příslušenstvím, o odvolání alovaného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 07.06.2013, č.j. 10 Cm 38/2004-758,

t a k t o:

I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku IV. **p o t v r z u j e.**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným usnesením soud prvního stupně zastavil řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhal proti žalovanému zaplacení částky 1.090.125 Kč

s příslušenstvím (v rok I.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a uložil žalobci i žalovanému povinnost zaplatit České republice náklady řízení, a to každému ve výši 23.859,50 Kč (výrok III. a IV.). V odůvodnění kontaktoval, že podáním ze dne 4. 6. 2013 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět, proto postupoval ve smyslu ustanovení § 96 odst. 1, 2 o.s.ř. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil dle ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř., kdy oba účastníci zavinili, že řízení muselo být zastaveno, kdy důvodem zpětvzetí žaloby byla mezi nimi uzavřená dohoda o narovnání. O povinnosti účastníků řízení zaplatit náklady řízení státu rozhodl dle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. Státu v tomto případě vznikly náklady v souvislosti s vyhotovením znaleckých posudků, neboť České geologické službě coby znaleckému ústavu zaplatil 1.078 Kč a 23.196 Kč, znalci RNDr. Vojtěchu Kněžkovi 19.600 Kč a 3.845 Kč. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, uložil oběma účastníkům povinnost zaplatit státu náklady řízení rovným dílem.

Proti v roku IV. tohoto usnesení podal žalovaný včas odvolání, v němž namítl, že znalecký ústav nebyl k vypracování znaleckého posudku institucí kompetentní, jeho zástupce ani nenavštívil místo samé. Rovněž druhý znalec neprovedl šetření na místě samém a své závěry opřel toliko o závěry posudků předchozích. Navíc soud prvního stupně v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení nechal vyhotovit znalecké posudky, ač žalovaný předložil 2 revizní znalecké posudky a zároveň byl ochoten provést sondáž vrtů na své náklady, což nebylo ze strany soudu akceptováno. Navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku IV. změnil tak, že žalovanému nebude uložena povinnost platit náklady řízení státu.

Žalobce se k odvolání nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v rozsahu dotčeném odvoláním, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Dle obsahu spisu se žalobce žalobou, doručenou soudu prvního stupně dne 15. 3. 2004, domáhal proti žalovanému zaplacení částky 1.090.125 Kč s příslušenstvím z titulu nezaplacení ceny díla. Usnesením ze dne 8. 9. 2006, č.j. 10 Cm 38/2004 - 188, ve znění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 4. 2008, č.j. 7 Cmo 113/2008 - 303, které nabylo právní moci dne 3. 6. 2008, bylo znaleckému ústavu České geologické službě přiznáno znalečné ve výši 23.196 Kč, usnesením ze dne 7. 6. 2007, č.j. 10 Cm 38/2004 - 249, které nabylo právní moci dne 11. 7. 2008, mu byla přiznána náhrada hotových výdajů ve výši 1.078 Kč. Usnesením ze dne 27. 8. 2008, č.j. 10 Cm 38/2004 – 338, které nabylo právní moci dne 24. 9. 2008, bylo znalci RNDr. Vojtěchu Kněžkovi přiznáno znalečné ve výši 19.600 Kč, usnesením ze dne 17. 3. 2009, č.j. 10 Cm 38/2004 – 387, které nabylo právní moci dne 15. 4. 2007, mu byla přiznána náhrada hotových výdajů ve výši 3.845 Kč.

Podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Mezi náklady spojené s řízením patří i náklady důkazů (§ 137 o.s.ř.), které v tomto případě představují znalečné, na něž znalcům vznikl nárok dle ustanovení — 139 odst. 2 o.s.ř. Stát má právo na náhradu nákladů řízení, které v jeho průběhu platil, a to proti účastníkům tohoto řízení, přičemž pro závěr, který z účastníků je povinen dle shora citovaného ustanovení občanského soudního řádu nahradit státu jeho náklady, je rozhodující výsledek řízení. Na tomto místě odvolací soud zdůrazňuje, že dle shora citovan ch rozhodnutí bylo znalečné i náhrada hotových výdajů znalcům již pravomocně přiznána, tudíž účastníci řízení jsou těmito projevy vůle soudu vázáni. Navíc v takovém případě je nastolena překážka věci pravomocně rozhodnuté, co brání tomu, aby věc, o níž bylo pravomocně rozhodnuto, byla znovu projednávána. Odvolací námitka žalovaného týkající se kompetence znalce či postupů při zjišťování podkladů pro vyhotovení znaleckého posudku, je proto námitkou lichou, nemající v tomto stadiu řízení místo, neboť předmětem rozhodnutí soudu bylo ji toliko rozhodnutí o tom, kterému z účastníků řízení a v jaké v i bude uložena povinnost zaplatit státu náklady řízení. Vzhledem k tomu, že v tomto případě bylo řízení zastaveno z titulu zpětvzetí žaloby, jeho důvodem byla dohoda o narovnání uzavřená mezi žalobcem a žalovaným, nebylo namístě uvažovat o tom, na čí straně spočívá zavinění na zastavení řízení, neboť dohodu o narovnání soud kvalifikuje jako dvoustranný právní úkon, jeho oba účastníci shodně projevili dobrou vůli odstranit spornost svých závazků.

Soud prvního stupně tedy správně postupoval, když náhradu nákladů státu ve formě znalečného rovným dílem rozdělil mezi žalobce a žalovaného, proto odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku IV., jako věcně správné, potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

Žalovaný neměl v odvolacím řízení úspěch, žalobci, dle obsahu spisu, žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly, proto odvolací soud rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení (§ 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **j e dovolání** přípustné, dospěje-li dovolací soud na základě dovolání podaného ve lhůtě do dvou měsíců od jeho doručení, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem

rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Olomouc 17. října 2013

Za správnost vyhotovení:
Dana Langová

JUDr. Jana Maiová v.r.
předsedkyně senátu